ΕΤΟΣ Γ'. ΛΕΜΗΣΣΩ ΚΥΠΡΟΥ. 20)2 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1886 ΑΡ. 101.

Συνδρομὴ ἐτησία προπληρωτέα.
Ἐν ταῖς πόλεσι τῆς Κύπρου Σελ. 8
Ἐν τοῖς χωρίοις 6
Ἐν δὲ τῷ ἐξωτερικῷ . . . . . φρ. 15

ΣΑΛΠΙΓΞ

Καταχωρήσεις προπληρωτέαι. Εἰδοποιήσεις καὶ διατριβαὶ κατ' ἀποκοπήν. --- Ἄρθρα σύμφωνα τῷ προγράμματι, δωρεάν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ.

Ἐκδότης καὶ Συντάκτης Σ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΙΟΣ——Editor S. HOURMOUZIOS.

Παρακαλοῦνται αἱ ἀξιότιμοι Διευθύνσεις τῶν κατὰ τόπους ἐφημερίδων πρὸς ἃς στέλλεται ἡ Σάλπιγξ ν' ἀνταλλάσσωσι τὸ φύλλον των μετὰ τοῦ ἡμετέρου.

ΤΙΣ Ο ΕΝ ΚΥΠΡΩ ΙΣΧΥΩΝ ΠΕΡΙ ΤΥΠΟΥ ΝΟΜΟΣ

Ἐὰν θέλητε νὰ ἐννοήσητε τὴν θέσιν τοῦ τύπου ἐν Κύπρῳ, φαντάσθητε τὴν θέσιν ἑνὸς, ὅστις ἀφίνεται αἴφνης σκοτεινὸς εἰς ἓν κατάκλειστον δωμάτιον ἐν μέσῃ νυκτὶ καὶ μόλις τολμᾷ νὰ κάμῃ ἓν βῆμα σκοντάπτει καὶ ἀνατρέπει καὶ ἓν σκεῦος ἢ ἓν ἔπιπλον, ἐκτείνει τὴν χεῖρα καὶ ἐνῷ ζητεῖ τὸν τοῖχον νὰ στηριχθῇ ἁρπάζει τὸν κρεμάμενον σβεστὸν ἐννοεῖται λύχνον, ἀνατρέπεται καὶ ῥίπτεται μεταξὺ δύο καρεκλῶν, σηκώνεται διὰ νὰ πέσῃ καὶ πάλιν παρέκει ἐπί τινος τραπεζίου, τὸ ὁποῖον ἀνατρέπει καὶ ῥίπτονται αὐτὸς, καὶ ἐπ' αὐτοῦ μιὰ χαρὰ καὶ τὸ τραπέζι καὶ ὅλα τὰ ἐπ' αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τέλους ἐν τοιαύτῃ εὐχαρίστῳ θέσει ἀρχίζει φωνὰς, ζητεῖ φῶς καὶ ὅμως οὐδεὶς ἀκούει, οὐδεὶς τὸν πλησιάζει, ἀναλογίσθητε λέγομεν μίαν τοιαύτην σκηνὴν διὰ νὰ ἔχητε πιστὴν εἰκόνα τῆς δημοσιογραφίας ἓν Κύπρῳ.

Καὶ τὸ χάος αὐτὸ, τὸ σκότος τοῦτο ἐπικρατεῖ, δὲν δυνάμεθα νὰ παραπονηθῶμεν κατὰ τῆς Κυβερνήσεώς μας, καὶ εἰς πάντα τ' ἄλλα νομοθετήματα, ἀλλ' ἐὰν ἐκεῖνα εἶνε τραγέλαφα ἢ Σαρδανάπαλα ἢ καὶ ἀμφότερα, ἂς κάμῃ καλὰ μετὰ τῆς Κυβερνήσεως ἡ διεθνὴς τῶν δικηγόρων μας χορεία· ἀλλ' ἡμεῖς ἐρωτῶμεν καὶ θὰ ἐρωτῶμεν πρὸς τιμὴν τῆς διοικήσεως τοῦ τόπου, τίς ὁ ἐν Κύπρῳ ἰσχύων περὶ τύπου νόμος; Εἴδατε πῶς λήγοντος τοῦ φθινοπώρου ἕκαστος φροντίζει νὰ διορθώσῃ τὴν τοῦ ἰδικοῦ του ὀσπητίου στέγην; τοῦτ' αὐτὸ πράττομεν καὶ ὑμεῖς οἱ δημοσιογράφοι πρὸς τὸ παρὸν καὶ κατόπιν ἐξετάζομεν, ὡς ἐξηπάσαμεν τόσας φορὰς, καὶ διὰ τὰ ξένα ὀσπήτια. Ἀλλά, πιθανὸν νὰ μ' εἴπῃ τις, τώρα 'παῦ τὴν 'πάθετε φωνάζετε; Ὁ δυστυχὴς ἐγὼ προέβλεπον αὐτὰ καὶ ἔγραψα πρὸ τόσου καιροῦ καὶ παρεκάλουν τοὺς κ.κ. Βουλευτάς μας νὰ ἐρωτήσωσι περὶ τούτου τὴν Κυβέρνησιν, «νὰ ξεύρωμεν εἰς ποῖον σανίδι πατοῦμεν, ἔλεγα τότε, μήπως πάθωμεν κανεν μασκαραλίκι» ἀλλὰ φαίνεται εἰς κακὴν ὥραν τὸ εἶπα, διότι τότε ἔτυχον καὶ τῶν Βουλευτῶν τὰ αὐτιὰ στουμπωμένα δὲν ξεύρω μὲ τί, καὶ τῶν λοιπῶν δημοσιογράφων, διότι οὐδὲ λόγος ἐγένετο ὑπὸ τῶν μὲν, οὐδὲ καμμία ὑποστήριξις τῆς φωνῆς μου ὑπὸ τῶν δέ· ἴσως διότι τὸ πρωτοεῖπα ἐγώ. Καὶ ὅμως ἰδοὺ σήμερον, εἷς δημοσιογράφος, νομίζων τὸν τύπον ἐλεύθερον, γράφει, καὶ ὅμως αἴφνης προσκαλεῖται, δικάζεται καὶ φυλακίζεται, καὶ ἄλλος τὰ αὐτὰ καὶ οὕτω καθεξῆς, καὶ τὸ χειρότερον, ἄλλον προσπαθοῦν τὰ δικαστήρια νὰ δικάσουν κατὰ τὸν ἀγγλικὸν νόμον καὶ ἄλλον κατὰ τὸν ὀθωμανικὸν ἐνῷ, ἐὰν ἡ Κύπρος θεωρῆται τουρκικὴ ἐπικράτεια, ὑπάρχει ρητὸν ἄρθρον τοῦ ὀθωμανικοῦ νόμου, τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι «πᾶς, καὶ ξένος ὑπήκοος ἐὰν εἶνε, ὅστις ἤθελε γίνει δημοσιογράφος ἐν τουρκικῇ ἐπικρατείᾳ, ὀφείλει νὰ ὑπόκηται εἰς τοὺς περὶ τύπον νόμους τῆς αὐτοκρατορίας.»

Μὲ ποῖον λοιπὸν νόμον διοικούμεθα ἡμεῖς οἱ Κύπριοι δημοσιογράφοι; Μὲ τὸν ὀθωμανικόν; τότε νομίζομεν ὅτι ὀφείλει ἡ Κυβέρνησις νὰ μᾶς εἴπῃ τοῦτο καθαρὰ καθαρὰ διὰ τοῦ ὀργάνου της (τῆς «ἐπισήμου ἐφημερίδος») διὰ νὰ λάβωμεν καὶ ἡμεῖς τὰ μέτρα μας. Τοῦτο δὲν εἶνε ἐντροπὴ πιστεύομεν ἂν ὑπὸ Εὐρωπαϊκὴν Κυβέρνησιν ὁ τύπος φέρῃ τουρκικὸν φίμωτρον ὡς δὲν εἶνε ἐντροπὴ ἂν Ἄγγλος φορῇ φέσιον ἢ ἄνωθεν τοῦ καπέλλου σαρίκι. Εἶνε ὅμως ἀνάγκη νὰ ξεύρωμεν τοῦτο, καὶ ἐὰν ἡ Κυβέρνησις κωφεύσῃ καὶ πάλιν, πρέπει οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ λαοῦ νὰ ἐρωτήσωσιν· ἐὰν δὲ καὶ οὗτοι κωφεύσωσι, (διότι καὶ ἡ κωφάρα εἶνε ἓν μεγαλεῖον), τότε ἡμεῖς οἱ δημοσιογράφοι δι' ἀναφορᾶς πρέπει νὰ ζητήσωμεν καὶ μάθωμεν τοῦτο ἀπὸ αὐτὸ τὸ Ὑπουργεῖον. Ἐὰν δὲ καὶ οἱ λοιποὶ δημοσιογράφοι δὲν συμφωνήσουν μαζῆ μου θὰ πράξω τοῦτο μόνος μου καὶ ἐὰν τὸ Ὑπουργεῖον δὲν καταδεχθῇ νά μοι ἀπαντήσῃ τότε τὸ πλεῖστον μέρος τῆς ἐντροπῆς, ὡς μερίδα τοῦ λέοντος, θὰ τὴν λάβῃ τὸ Ὑπουργεῖον, διότι δὲν ἀξίζει, ἡμεῖς μικροὶ, νὰ ζητῶμεν ἴσην μερίδα.

Πλὴν ὄχι· ἡ Κυβέρνησις θὰ σπεύσῃ νὰ μᾶς φωτίσῃ καὶ τότε ἕκαστος δημοσιογράφος πρὶν βάψῃ τὸν δημοσιογραφικὸν κάλαμον ἂς δίδει πρῶτον ἓν δυνατὸν κοσκίνισμα τῶν ἄρθρων τοῦ νόμου.

Τίς λοιπὸν Κυρία Κυβέρνησις ὁ ἐν Κύπρῳ ἰσχύων περὶ τύπου νόμος;

ΠΟΛΙΤΙΚΑ

ΕΛΛΑΣ

Ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς ἔγεινεν ὅλως ἀπρόοπτος. Ἐν τῷ Βουλευτηρίῳ ἀπήτησάν τινες τῶν βουλευτῶν νὰ προσαγάγῃ ἡ Κυβέρνησις ἔγγραφα περὶ διπλωματικῶν ζητημάτων· ἐν δὲ ταῖς ἀγορεύσεσιν ἐξέπεσαν εἰς ὑπαινιγμοὺς ὅτι ἡ Κυβέρνησις δὲν ἀπολαύει τῆς ἐμπιστοσύνης τῆς Βουλῆς. Ὁ Κύριος Τρικούπης ὑπέβαλε πρότασιν λέγουσαν ὅτι ἡ Βουλὴ δὲν θέλει τὴν παρουσίασιν ἐγγράφων τὰ ὁποῖα ἡ Κυβέρνησις δὲν θεωρεῖ συμφέρον νὰ προσαγάγῃ. Ἦτο προφανῶς ζήτημα ἐμπιστοσύνης, ὅπερ ἡ ἀντιπολίτευσις ἤθελε παντὶ σθένει ν' ἀποφύγῃ, ὅπως μὴ φανῇ ἡ ἀριθμητικὴ δύναμις τῶν δύο μερίδων. Ἀφοῦ ὅμως ἐτέθη εἰς ψηφοφορίαν ἡ πρότασις, ἐπιψηφίσθη εὐθὺς δι' ἀναστάσεως, ἀνέστησαν δὲ καὶ οἱ ἀντιπολιτευόμενοι ἅπαντες. Ὁ Κύριος Τρικούπης ἠρεθισμένος ἐκ τῆς εὐκολίας μεθ' ἧς ἔδωκε τὰς ψήφους της εἰς αὐτὸν ἡ ἀντιπολίτευσις, ἀποφεύγουσα ἀκριβεστέραν δοκιμασίαν, ἀπήτησε ψηφοφορίαν δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως, ἣν εὐθὺς ὁ πρόεδρος ἐφήρμοσεν. Ἀναγινωσκομένου ὅμως τοῦ καταλόγου, εἷς ἀντιπολιτευόμενος ἐποίησεν ἔνστασιν μὴ ἀπαρτίας καὶ ἐξῆλθον πάντες τῆς αἰθούσης. Εἶχον μείνῃ μόνον 102 βουλευταὶ, καὶ ἡ ψηφοφορία εἶχε ματαιωθῇ. Τὴν ἐπαύριον ὁ Κύριος Τρικούπης παρουσιασθεὶς εἰς τὴν Βουλὴν εἶπεν ὅτι ἐκ τοῦ χθεσινοῦ συμβάντος ἐπείσθη ὅτι δὲν δύναται νὰ συνεργασθῇ μετὰ τῆς Βουλῆς· ὅτι κρίσις ὑπάρχει, καὶ αὔριον ἤλπιζε νὰ γνωστοποιήσῃ τὴν λύσιν. Ἡ λύσις ἐγνωστοποιήθη διὰ τῆς τοιχοκολλήσεως ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ Βουλευτηρίου τοῦ βασιλικοῦ διατάγματος τῆς διαλύσεως.

Τὴν διάλυσιν οἱ Δελιγιαννισταὶ θεωροῦν ὡς τραξικόπημα. Ἐν τῇ αἰθούσῃ τοῦ Κ. Τρικούπη, οἱ βουλευταὶ συνηθροίζοντο ἵνα λάβωσι τὰ τελευταῖα ρουσφετάκια των καὶ νὰ προσκολληθῶσιν εἰς τοὺς νέους συνδυασμούς. Τὸ περίεργον ὅμως εἶνε ὅτι καὶ ἀποσκιρτήσαντές τινες βουλευταὶ ἐπεφάνησαν τὴν ἐπαύριον ἑσπέρας εἰς τὸν Κ. Τρικούπην καὶ... ἐζήτουν πρόσληψιν εἰς τὸν συνδυασμὸν θερμοὶ, θερμότατοι φίλοι.

Εἰς τὰς διενεργηθησομένας νέας ἐκλογὰς κατὰ τοὺς 16 Νομοὺς, ὁ ἀναλογῶν εἰς ἑκάστην ἐκλογικὴν περιφέρειαν ὁριστικὸς ἀριθμὸς βουλευτῶν εἶνε ὁ ἑξῆς: Κεφαληνίας 7, Ἀποκρουσίας 9, Ἄρτης 3, Μεσσηνίας 12, Κερκύρας 9, Ἀττικῆς 12, Ἀρκαδίας 12, Ἀχαΐας 12, Λακωνίσσης 11, Εὐβοίας 7, Φθιώτιδος 9, Ἀργολίδος 9, Κυκλάδων 12, Τρικάλων 8, Ζακύνθου 4, καὶ Ἀκαρνανίας 10. Οἱ δὲ τῶν προμολούχων, Ὕδρας 2, Σπετσῶν 1, καὶ Ψαρῶν 1.

Ἐν τῷ Συλλόγῳ Παρνασσῷ ὁ Κ. Σκυλίτσης ἐποιήσατο σπουδαῖον ἀνάγνωσμα «περὶ ἄρσεως ματαιοπονίας ἐν τῷ γράφειν, τυπογραφεῖν καὶ στοιχειοθετεῖν» μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ σαφηνείας πραγματευθεὶς τὸ θέμα.

Προέτεινεν ὁ κ. Σκυλίτσης τὴν ἀπάλειψιν, ἐκ μὲν τῶν πνευμάτων τῆς ψιλῆς, ἐκ δὲ τῶν τόνων τῆς βαρείας ὡς περιττῶν καὶ ἀσκόπων· καθότι, φυσικώτατον ἐννοεῖται, ὅτι πᾶν φωνῆεν μὴ δασυνόμενον εἶνε ψιλὸν, ἐπίσης δὲ καὶ πᾶσα λέξις οὐδένα φέρουσα τόνον ἐννοεῖται ὅτι ἔπρεπε νὰ ἔχῃ βαρεῖαν εἰς τὴν λήγουσαν. Καὶ ταῦτα, διὰ νὰ ἐπέλθῃ οἰκονομία χρόνου τε καὶ χώρου καὶ εὐκολία οὐκ εὐκαταφρόνητος κατὰ τὴν στοιχειοθεσίαν. Τῷ ὄντι δὲ καταργουμένης τῆς ψιλῆς καὶ τῆς βαρείας, αἱ στοιχειοθῆκαι θὰ περιλαμβάνουν ἀντὶ τῶν μέχρι τοῦδε 114 κυψελῶν, μόνον 54 τοιαύτας. δηλαδὴ κάτω τοῦ ἡμίσεος. Πόσην δὲ εὐκολίαν θέλει ἐπιφέρει ὁ νεωτερισμὸς οὗτος, ὅστις συνάμα καὶ τὴν ὀρθογραφίαν εὐδαμῶς ζημειοῖ, πᾶς τις δύναται νὰ κρίνῃ. Ὁ κ. Σκυλίτσης νομίζει ὅτι καλὸν εἶνε ὁ νεωτερισμὸς οὗτος νὰ γένῃ παραδεκτὸς καὶ νὰ τεθῇ εἰς ἐνέργειαν ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Πανεπιστημίου. Ὁμολογητέον, ὅτι ἡ ἰδέα αὐτοῦ οὔτε πρακτικότητος στερεῖται οὔτε εὐστοχίας.

— Ὁ Πατριάρχης Ἱεροσολύμων Κ. Νικηφόρος δι' ἐκτάκτου ἀπεσταλμένου αὐτοῦ, τοῦ ἀρχιμανδρίτου Μακαρίου, ἐπέστειλε πρὸς τὸν διάδοχον τὸ παράσημον τοῦ Παναγίου Τάφου ἀδαμαντοκόλλητον.

— Πρὸς τιμὴν τοῦ Καστελὰρ, τοῦ δαιμονίου Ἱσπανοῦ ῥήτορος, παρετέθη ἐν Παρισίοις ὑπὸ τῆς Γραικολατινικῆς Ἑνώσεως γεῦμα, εἰς ὃ παρεκάθησαν ἀδελφικῶς Γάλλοι, Ἰταλοὶ, Ἱσπανοὶ, Ἕλληνες, Ἀμερικανοὶ Ἄραβες, Νοτιαμερικανοί. Ἐν ὀνόματι τῶν Ἑλλήνων ἠγόρευσεν ὁ Κ. Σγούτας. Ὁ Καστελὰρ κατεκήλησε πάντας διὰ τῆς ἀπαραμίλλου εὐγλωττίας του, προτείνας τελωνιακὸν σύνδεσμον τῶν γραικολατινικῶν γενῶν ὡς προπαρασκευὴν πληρεστέρας ὁμοσπονδιακῆς ἑνώσεως, προσεκάλεσε δὲ ἐν μέσῳ χειροκροτήσεων τοὺς Τεύτονας ν' ἀποδώσωσι τὸ Στρασβοῦργον εἰς τοὺς Γάλλους, τοὺς δὲ Ἄγγλους ν' ἀποδώσωσι τὴν Κύπρον εἰς τοὺς Ἕλληνας.

— Ὁ πρίγκηψ τῆς Μιγρελίας Νικόλαος τὸν ὁποῖον ἡ Ρωσσία ἐπέδειξεν εἰς τοὺς Βουλγάρους ὡς ὑποψήφιον ἡγεμόνα, ἔχει ἡλικίαν 36 ἐτῶν, εἶνε δὲ συνταγματάρχης καὶ ὑπασπιστὴς τοῦ Τσάρου. Κατὰ τὸ 1875 ἐνυμφεύθη τὴν θυγατέρα τοῦ πανισχύρου κόμητος Ἀδελβέργ, διὰ δὲ τῆς ἐπιρροῆς τοῦ πενθεροῦ του ἀπεδόθησαν εἰς αὐτὸν προπατορικά τού τινα κτήματα τὰ ὁποῖα εἶχον δημευθῇ μετὰ τὴν κατάκτησιν τῆς Μιγρελίας ὑπὸ τῶν Ρώσσων. Ἐν γένει θεωρεῖται ὡς φιλήδονος καὶ πνευματικῶς ἀσήμαντος. Ἀπὸ τῆς συζύγου του ζῇ κεχωρισμένος κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη, παὶ ἡ περιουσία του δὲ ἠλαττώθη μεγάλως ἕνεκεν ἀμέτρου σπατάλης. Οὗτος διατελῶν εἰς Καύκασον προσεκλήθη τηλεγραφικῶς εἰς Πετρούπολιν καὶ ἐδέχθη τὴν εἰς τὸν βουλγαρικὸν θρόνον ὑποψηφιότητα.

— Οὐδεμίαν ἀμφιβολιαν ἐπιδέχεται πλέον, γράφει ἡ «Ν. Ἡμέρα» ὅτι ὁ κύριος λόγος τοῦ νὰ μὴ δεχθῇ ὁ Βαλδεμὰρ τὴν ἡγεμονίαν τῆς Βουλγαρίας εἶνε ὁ φόβος ἐνδεχομένης διαστάσεως πρὸς τὸν ἀδελφόν του Γεώργιον βασιλέα τῶν Ἑλλήνων, καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ μεγαλείου τοῦ ἑλληνικοῦ στέμματος ἐνδελεχὴς μέριμνα τῆς δανικῆς δυναστείας. Αἱ συγγενικαὶ σχέσεις του πρὸς τὴν Ρωσσίαν ἀφ' ἑνὸς καὶ πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἀφ' ἑτέρου θὰ ἐδυσχέραινον τὰ μέγιστα τὴν θέσιν του καὶ θὰ καθίστων αὐτὴν ταχέως ἀφόρητον. Ὅ τι ἀφορᾷ ἰδίᾳ τὸν βασιλέα Γεώργιον, ἐξ ἄλλης πηγῆς ἀγγέλλεται ὅτι ἐδήλωσε πρὸς τοὺς ἐν Κοπεγχάγῃ συγγενεῖς του ὅτι, ἐν ᾗ ἂν περιπτώσει ἐδέχετο τὸ βουλγαρικὸν στέμμα ὁ ἀδελφός του, θὰ κατέθετε τὸ ἑλληνικὸν στέμμα αὐτός.

— Ἐν Φιλιππουπόλει οἱ Βούλγαροι ἐξυλοφόρτωσαν τὸν καβάσην τοῦ Ρωσσικοῦ προξενείου· τοῦτο δὲ ἔδωκε καλὴν πρόφασιν εἰς τὸν Κάουλβαρς διὰ νὰ ἀναχωρίσῃ ἐκ τῆς Βουλγαρίας καὶ νὰ διακοπῶσιν αἱ μετ' αὐτῆς σχέσεις τῆς Ρωσσίας, ἐνῷ ὡς φρονεῖν πολλαὶ ἐφημερίδες τοῦτο ἦτο ἁπλῆ πρόφασις καὶ ὅτι ἡ ἀναχώρησις τοῦ Κάουλβαρς ἐγένετο, κατόπιν τῶν αὐστηρῶν κατὰ τῆς πολιτικῆς τῆς Ρωσσίας λόγων τοῦ Σαλισβουρῆ ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ τοῦ Καλνόκυ ἐν Αὐστρίᾳ, ὡς διαμαρτύρησις ἐναντίον ἐκείνων.

— Ὁ Κάουλβαρς τὴν παρελθοῦσαν Παρασκευὴν ἐπρόκειτο νὰ ἀναχωρήσῃ ἐκ Κωνσταντινουπόλεως δι' Ὀδυσσόν.

ΑΙΓΥΠΤΟΣ.

Ὁ ἐν Ἀλεξανδρείᾳ διδάσκαλος Κύριος Νικ. Πεταλᾶς ἐξέδωκε Γεωγραφίαν ἣν ἀποκαλεῖ «Περιήγησιν τῆς Γῆς ἢ Παγκόσμιον Γεωγραφίαν» εἰς ἣν ὁμιλῶν περὶ τινων ἑλληνικῶν νήσων ἐκφράζεται δυσμενῶς περὶ τῶν κατοίκων αὐτῶν. Πρῶτοι πρῶτοι ἤρχισαν τὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον διὰ διατριβῶν οἱ Τήνιοι οὓς ἀποκαλεῖ τ ε μ π έ λ η δ ε ς. Ἤδη ἦλθεν ἡ σειρὰ τῶν Κεφαλλήνων περὶ ὧν γράφει ὅτι «διακρίνονται διὰ τὸ φίλερι αὐτῶν» καὶ ἀλλαχοῦ ὅτι «αὐστηρότης καὶ ἐνταῦθα περὶ τὰ ἤθη δὲν παρατηρεῖται μεγάλη». Συνῆλθον λοιπὸν οἱ Κεφαλλῆνες καὶ ἐξέλεξαν ἐπιτροπὴν διὰ νὰ μεταβῇ παρὰ τῷ πολιτικῷ πράκτορι καὶ τῇ Ἐπιτροπῇ τῆς κοινότητος καὶ ἀπαιτήσῃ τὴν παῦσιν τοῦ διδασκάλου κ. Ν. Πεταλᾶ, τὴν ἀπαγόρευσιν τῆς διδασκαλίας τῆς Γεωγραφίας του καὶ νὰ φροντίσῃ τὴν καταστροφὴν καὶ ἐξάλειψιν τῶν ἐκδοθέντων ἀντιτύπων. Τινὲς δὲ Κύπριοι ἐγραψαν διατριβὴν ἐν τῷ «Τηλεγράφῳ» πρὸς τὸν πρόεδρον τῆς Κυπρ. ἀδελφότητος Κ. Λ. Ὁράτην «ὅπως προσκαλέσῃ ἔκτακτον συνεδρίασιν τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ συσκεφθῶσι περὶ ἀρωγῆς πρὸς τοὺς ὑβρισθέντας ταχέως ὑπὸ τοῦ κ. Πεταλᾶ ἀδελφῶν Κεφαλλήνων κλπ. ἐν περιπτώσει ἀνάγκης. Λὲν ἁρμόζει, γράφουν, εἰς ἡμᾶς τοὺς Κυπρίους νὰ εἴμεθα θεαταὶ μόνον τῶν πραγμάτων. ὀφείλομεν νὰ συμμετάσχωμεν καὶ ἡμεῖς, νὰ συμπράξωμεν μετὰ τῶν προσβληθέντων, καθότι ἐνδέχεται ὁ ὑβριστὴς οὗτος νὰ γράψῃ καὶ κατὰ τῆς ἡμετέρας φιλτάτης πατρίδος πλείονας ὕβρεις ἐν τῇ β' ἐκδόσει· ἀνάγκη λοιπὸν κοινῆς ἐνεργείας κτλ». Ὑπερηφανεύεται ἀληθῶς ἡ Κύπρος ἔχουσα τοιαῦτα ἐν ἀλλοδαπῇ τέκνα, τὰ ὁποῖα καὶ ἐπὶ μόνῃ τῇ ἰδέᾳ μήπως ὑβρισθῇ καὶ ἡ πατρὶς των συσσωματοῦνται καὶ προσέρχονται ἀρωγοὶ τοῖς ὑβρισθεῖσιν.

— *Ὁ «Ἐωθινὸς Ταχυδρόμος» δεικνύει τὰς βάσεις τῶν νέων διαπραγματεύσεων τῶν γινομένων μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Τουρκίας. Λῦται περιλαμβάνουσι 1) Τὸν σχηματισμὸν στρατοῦ 16 χιλιάδων ἀνδρῶν αἰγυπτίων μετ' ἀξιωματικῶν Ἀγγλων καὶ Τούρκων. 2) Τὴν κατάργησιν τῶν συνθηκῶν τῶν προνομίων τῶν Εὐρωπαίων (capitulations). 3) Ὑπόσχεσιν τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐκκενώσῃ τὴν Αἴγυπτον, χωρὶς ὅμως νὰ ὁρίσῃ τὸν χρόνον τῆς ἐκκενώσεως. 4) Ἀναγνώρισιν παρὰ τῆς Τουρκίας τῆς ἠθικῆς ἐπικρατήσεως τῆς Ἀγγλίας ἐν Αἰγύπτῳ.*

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

13)25 Νοεμβρίου.—Ἡ πριγκήπισσα Βεατρίκη (ἡ νεωτέρα θυγάτηρ τῆς Βικτωρίας) ἔτεκεν υἱόν.—Ἐναντίον Γερμανικῶν τινων προσρτήσεων γενομένων ἐν τῇ δυτικῇ Ἀφρικῇ ἡ Ἀγγλία προσηρτήσατο εἰς τὴν διοίκησιν τοῦ Ἄδεν τὴν Σοκκόσταραν (νῆσον παρὰ τὸν πορθμὸν τοῦ Βαβὲλ Μανδέβ).—Ὁ Σὶρ Δρούμμων ἔλαβε συνέντευξιν μετὰ τοῦ λόρδου Ἰδδεσλέϋ, μεταβήσεται δὲ εἰς Κων)πολιν ὅπως ὑποβοηθήσῃ τὸν Σὶρ Οὐάϊτ πρὸς διεξαγωγὴν τοῦ Αἰγυπτιακοῦ ζητήματος. — Ὁ πρέσβυς Νελιδὼφ προητοίμασε συνέντευξιν τοῦ Σουλτάνου μετὰ τοῦ στρατηγοῦ Κάουλβαρς ἧς σκοπὸς εἶνε ἡ συζήτησις περὶ τουρκικῆς ἐπεμβάσεως ἐν Βουλγαρίᾳ. — Ἡ ὑποψηφιότης τοῦ πρίγκηπος τῆς Μιγρελίας τυγχάνει παραδεκτὴ παρ' ὅλων τῶν Δυνάμεων ἐκτὸς τῆς Ἀγγλίας ἥτις πρόκειται νὰ βολιδοσκοπήσῃ καὶ τὰς διαθέσεις τῶν Βουλγάρων. — Δύο ὀθωμανοὶ ἀξιωμα-

τικοὶ ἀπῆλθον εἰς Κάϊρον ὅπως βοη-
-ῶσι τὸν Μουκτάρ πασάν.

18)30 Νοεμβρίου. — Ὁ Φραισινὲ δήλωσεν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν ἀντιπρό-ώπων ὅτι ἡ Γαλλία δὲν ἐνδιαφέρεται ἰς τὰ Βουλγαρικὰ πράγματα πέρα ῶν γενικῶν συμφερόντων, τῆς ἀκε-αιότητος τῆς Τουρκίας καὶ τῆς ἰσο-ταθμίσεως τῆς ἐν Μεσογείῳ ἰσχύος, λλὰ ἡ Αἴγυπτος τὴν ἐνδιαφέρει ζωτι-ῶς. Ἡ Γαλλία δὲν δύναται νὰ ἐπι-ρέψῃ εἰς ξένην Δύναμιν νὰ μένῃ κυρία ῆς Αἰγύπτου. Μολονότι οἱ Ἄγγλοι ἀναγνωρίζουσιν ὅτι ἡ Αἴγυπτος πρέπει ὰ μείνῃ κυρία ἑαυτῆς, ἡ Γαλλία δὲν ιετύπωσεν αἴτησιν ἐκκενώσεως ἀλλὰ ἐθεώρησε κατεπείγουσαν τὴν ἀνάγκην υμβιβασμοῦ.— Διαπραγματεύσεις ἤρ-ξαντο ἔχουσαι ἀντικείμενον εὐρωπαϊ-κὸν συμβιβασμὸν ἀφορῶντα τὴν διώ-υγα τοῦ Σουέζ. Φαίνεται ὅτι ἐὰν ὁ ιμὴν Ἀμιλκτων παρεχωρεῖτο εἰς τὴν ίναν, ἡ Ἀγγλία θὰ ἐξησφάλιζε τὰ ετενὰ μὴ ἐπιτρέπουσα εἰς οὐδεμίαν ὐρωπαϊκὴν Δύναμιν νὰ λάβῃ κατο-χὴν τούτων. — Ἡ Γερμανία προσπα-εῖ νὰ ἐξομαλίσῃ τὴν βουλγαρικὴν ὑ-πόθεσιν διὰ συμβιβάσμοῦ ἱκανοποιοῦν-τος ἀμφοτέρας, Αὐστρίαν καὶ Ρωσσίαν. ἡ τελευταῖα νὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν Σο-βράνιαν καὶ αἱ Δυνάμεις νὰ κυρώσωσι τὴν ἕνωσιν τῆς Ἀν. Ρωμυλίας μετὰ τῆς Βουλγαρίας.

ΕΓΧΩΡΙΑ

Οἱ γεωργοὶ ἤρχισαν νὰ παραπονῶνται κατὰ τοῦ καιροῦ καὶ μάλιστα ὅσοι κατοικοῦν τὸ εὐφορώτερον μέρος τῆς Κύπρου τὴν Μεσαορίαν. Εἰς τὰ μέρη ἐκεῖνα ἐπειδὴ ἀρ-χίζουν νὰ σπείρουν ἀπὸ τὰ μέσα Σεπτεμβρίου ἐπιθυμοῦν πάντοτε περὶ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου ἢ ἀρχὰς Νοεμβρίου νὰ γείνῃ μία βροχὴ νὰ χορτάσῃ ὡς λέγουν ἡ γῆ καὶ ὅμως ἰδοὺ λήγει ὁ Νοέμβριος καὶ σχεδὸν βροχὴ ἐν τῇ νήσῳ δὲν ἔγεινεν.

ΛΕΜΗΣΣΟΣ.

Ἡ νόσος τῆς Α. Πανιερότητος τοῦ προσφιλοῦς ἡμῶν Ποιμενάρχου ἔλαβον εὐτυχῶς ἀπό τινων ἡμερῶν τροπὴν τινα ἐπὶ τὸ βέλτιον. Περὶ τῆς διαφόρους φάσεις λαβούσης ταύτης νόσου ἤτις ἔφερεν εἰς κίνδυνον τοιαύτην προσφιλῆ ι' ἅπασαν τὴν νῆσον ὕπαρξιν, δίδομεν τὰς ἐξῆς πληρο-ορίας. Κατ' ἀρχὰς ἡ Α Πανιερότης ἠσθάνθη πόνους εἰς ἕν ὡρισμένον μέρος τοῦ στήθους πρὸς τὰ δεξιά. Μετὰ τὴν κάθοδόν του εἰς Λεμησσὸν καὶ ἐξέτασιν τῶν ἰατρῶν, ἐγνώσθη ὅτι τὸ νόσημα ἦτο πνευμονία διὸ καὶ κατεπολεμεῖτο αὕτη ὅτε μετὰ ὀλίγας ἡμέρας ἀνεπτύχθη εἰς τὸν ἄνω βολβὸν τοῦ ὕπατος ἐξόγκωμα ὅπερ ἐπίεζε τὸν πνεύμονα καὶ ἐπομένως ἡ πνευμονία καθίστατο οὕτως συμπτωματική. Τὸ ἐξόγκωμα τοῦτο δὲν ἐγνώσθη ἂν εἶνε ἀπόστημα ἢ ὑδατίδες. Ἐν τούτοις ἡ δύσπνοια ἐξηκολούθει καὶ ὁ πυρετὸς ἐπέμενεν, οἱ δὲ ἰατροὶ ἐν συμβουλίῳ μετὰ τοῦ πρώτου ἐπισκεφθέντος τὴν Πανιερότητά του Κ. Γ. Διαγκούζη ἀπεφάσισαν τὴν παρακέντησιν τοῦ ἀποστήματος ἀφοῦ ἔβλεπον ὅτι δὲν ἤνοιγε τοῦτο μόνον του. Ἀλλὰ καθ' ἣν σχεδὸν ἡμέραν ἀπεφασίσθη κατόπιν πολλῶν σηζητήσεων ἡ παρακέντησις, ἐπῆλθεν εἰς τὸν νοσοῦντα ἐμετὸς καθ' ὃν ἐξῆλθον διάφοροι βλεννώδεις ὕλαι, τοῦτο δ' ἐπέφερεν ἀνακούφισιν εἰς τὸν ἀσθενῆ. Αἱ ἀποχρέμψεις αὗται ἐξακολουθήσασαι ἐπί τινος ἡμέρας ἔφερον τὴν βελτίωσιν εἰς ἣν ἤδη διατελεῖ ὁ πάσχων. Ἀπὸ πέντε ἤδη ἡμερῶν ἡ δύσπνοια ἐξέλιπεν ὁ πυρετὸς ἠλαττώθη, ὁ ὕπνος ἀπὸ τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἐ-πέρχεται ἀῤῥθονος καὶ ἐν γένει ὁ ἀσθενὴς, πρὸς μεγάλην ὅλων χαρὰν λέγει ὅτι αἰσθάνεται καλλίτερα. Εἴθε νὰ ἀνα-κτήσηται τάχιστα πλήρη τὴν ὑγείαν του ὁ πολύτιμος ὗτος ἀνήρ, διότι, καθ' ἃ καὶ ἐπίσημόν τι τῆς νήσου πρόσω-πον ἠναγκάσθη νὰ ὁμολογήσῃ ἐσχάτως, «ἡ ζωὴ τοῦ ἀν-δρὸς τούτου εἶνε ζωὴ ὅλης τῆς νήσου».

ΛΕΥΚΩΣΙΑ.

Τὴν Παρελθοῦσαν Κυριακὴν περὶ τὴν πέμπτην μ. μ. ἐπανῆλθεν ἡ Α. Μακαριότης ἐκ τῆς συνήθους περιοδείας του. Τὴν ἄφιξίν του προανήγγειλε διαρκὴς κωδωνοκρου-σία, προϋπήντησαν δ' αὐτὸν, ἐν τῇ τῆς Ἀρχιεπ. πλα-τείᾳ ἀρκετοὶ πολῖται.

— Ὁ Κ. Γ. Νικόπουλος κατεδικάσθη εις δέκα τέσσα-ρας ἡμέρας φυλάκισιν καὶ ὁ Κ. Γ. Λοϊζίδης εἰς δύο μῆνας διὰ τὸν γνωστὸν ἐν τῇ « Φωνῇ τῆς Κύπρου » δημοσιευ-θέντα λίβελλον κατὰ τοῦ Κ. Α. Μαυροκορδάτου. Ἀστυ-νόμου Κερυνείας, πλὴν δὲν ἐφυλακίσθησαν ἐπὶ ἐγγυήσει διότι ἔκαμαν ἔφεσιν, εἰς ἣν ὅμως λέγεται, δὲν ἔλαβον εἰσέτι ἀπάντησιν. Ἀγνοοῦμεν κατὰ τί ἐνέχεται ὁ Κ. Νι-κόπουλος εἰς τοῦτο ἀφοῦ ὁ λίβελλος ἐγράφη ὑπ' ἄλλου κατεχωρίσθη δὲ ἐν φύλλῳ τοῦ ὁποίου ὁ ὑπεύθυνος συν-τάκτης ἀπεβίωσεν· ὁ Κ. Νικόπουλος ἦτο ἁπλοῦς τυπο-γράφος.

— Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην πρὸς τὴν Παρασκευὴν μετὰ τὰ μεσάνυκτα μέχρι τῆς πρωΐας ἔπεσαν ἀρκεταὶ βροχαὶ μετ' ἀστραπῶν καὶ βροντῶν πρὸς τὰ ΒΔ. τῆς Λευκωσίας εἰς διάστημα πολλῶν μιλλίων.

— Εἰς τὸ ἐνταῦθα Τταππεῖον προσελήφθη καὶ ἕτερος γραμματεὺς Ἀρμένιος ἵνα μεταφράζῃ ὄπισθεν τοὺς τίτλους εἰς τὰς ἐγχωρίους γλώσσας, ἀλλὰ τὴν ἑλληνικὴν γλῶσ-σαν τὴν ἤκουσε μόνον διότι οὐδ' αὐτὰ τὰ κύρια ὀνόματα δὲν γνωρίζει νὰ γράψῃ.

Ἐκ Λάρνακος

Βαίνομεν ἐπὶ τὰ πρόσω; Αὐτὴ ἡ ἰδέα πρὸ πολλοῦ μὲ βασανίζει καὶ διὰ παντὸς τρόπου προσπαθῶ νὰ ἐννοήσω γιὰ ποῦ ταξειδεύομεν. Ἐκ τῶν πραγμάτων ὅμως ἐνόησα ὅτι καρκινοβατοῦμεν, καὶ θὰ παρακαλέσω μερικοὺς τοῦ χαρτοπαιγνίου ἱεραποστόλους νὰ παύσωσι χύνοντες τὸν δηλητηριώδη χυμόν των εἰς ἀγνὰς καρδίας, διότι τοῦτο ἀντιβαίνει εἰς τὰ καλὰ καὶ χρηστὰ ἤθη. — Ἐνταῦθα ἠνοίχθησαν κατάλογοι συνδρομῶν διὰ ὑπποδρόμιον, συν-έστησαν ἐπιτροπαὶ διὰ τὴν διακανόνισίν του καὶ μετ' οὐ πολὺ διορισθήσονται καὶ οἱ Ἑλλανοδίκαι. «Ἠώς»

ΛΕΥΚΑΚΑ.

Τῇ ἀξιεπαίνῳ φροντίδι τοῦ Κ. Μ. Ἱερωνυμίδου ἠνεώ-χθη ἐν Λευκάροις κατάλογος συνδρομῶν ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ παθόντων ἐν Ἑλλάδι ἀδελφῶν ἡμῶν. Συνη-θροίσθησαν μέχρι τοῦδε ἑκατὸν εἴκοσι περίπου σελλίνια. Κατάλογον τῶν ὀνομάτων τῶν ὑνδραμόντων θά δημο-σιεύσωμεν προσεχῶς.

ΦΥΡΔΗΝ ΜΙΓΔΗΝ.

Ἐν Ἀθήναις ἤρξατο ἐκδιδομένη ἐφη-μερὶς πρωτοφανὴς διὰ τὸν σκοπὸν τὸν ὁποῖον ἐπιδιώκει ὀνομαζομένη « Ἄρδην ».

Ἡ Ἀρχὴν θεμελιώδη τὸ « Ἄρδην » πρεσβεύει τὴν ἀπαλ-λαγὴν τοῦ ἀτόμου ἀπὸ τῆς φονευούσης τὸ πνεῦμα καὶ τὴν καρδίαν μεριμνης περὶ τῆς αὔριον καὶ ἀποβλέπει εἰς τὴν ἐντεῦθεν ἠθικὴν διάπλασιν, ὑλικὴν εὐημερίαν, καὶ πνευματικὴν ἀνάπτυξιν, ὄχι προνομιακῶς τῶν ὀλίγων ἀλλὰ—ὡς ἡ δικαιοσύνη ἀπαιτεῖ—ἁπάντων.

Πρόγραμμα αὐτοῦ εἶναι ἡ ἐπὶ τῇ βάσει ἀναλόγου ἀ-πάντων ἐργασίας καὶ διὰ ῥιζικῆς τροποποιήσεως τοῦ ὑφισταμένου συστήματος τῆς παραγωγῆς καὶ τῆς δια-νομῆς τοῦ πλούτου, ἐξάλειψις τῆς πτωχείας κα τῆς ὑλικῆς ἰδιοτελείας, ὀφείλοντος ἑκάστου ν' ἀπολαμ-βάνῃ ὁλόκληρον τὸ προϊὸν τῆς ἐργασίας του.

Μεριμνᾶ περὶ τῆς διασώσεως τῶν μοναστηριακῶν κτη-μάτων καὶ τῶν ἐθνικῶν γαιῶν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ.

Δεικνύει τὸν τρόπον τῆς βεβαίας θεραπείας τῶν κοινω-νικῶν πληγῶν.

Τηρεῖ τὸν ἀναγνώστην ὡς οἷον τε ἐνήμερον τοῦ καθ' ἅπαντα τὸν κόσμον διεξαγομένου ἀγῶνος ὑπὲρ τῆς κοι-νωνικῆς μεταβολῆς.

Τοιοῦτος ὁ μέγας σκοπὸς ὃν ἐπιδιώκει τὸ « Ἄρδην »· ἀπαιτεῖ δηλαδὴ τὴν ἰσό-τητα εἰς πάντας τήν τε ἠθικὴν καὶ ὑλι-κήν· ἀπαιτεῖ ὥστε ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι νὰ εἶνε οὕτως εἰπεῖν ὡς ἀδελφοὶ νεμόμε-νοι κοινὴν πατρικὴν περιουσίαν ἀλλ' ἐρ-γαζόμενοι ἕκαστος ἐξ ἴσου καὶ ἀπολαμ-βάνοντες ἅπαντες ἴσην μερίδα. Ἐπι-διώκει τουτέστι τὴν ἀδελφικὴν ἐκείνην πολιτείαν καθ' ἣν ἔζων οἱ πρῶτοι χριστια-νοὶ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Ἀποστόλων. Μέ-γας ἀληθῶς καὶ ἱερὸς ὁ σκοπὸς ἐὰν ἐπι-διωχθῇ δι' ἐντίμων ὅμως καὶ θεμιτῶν μεσων, ἀλλὰ δυσκατόρθωτος, ἢ κατορθω-τὸς μόνον τότε, ὅτε ἡ βαθμηδὸν ἐξαπλου-μένη ἀνάπτυξις ἐπιφέρῃ ἠθικήν τινα ἰσό-τητα μεταξὺ τῶν ἀνθρώπων. Διότι ὑπόθες ὅτι κατωρθώθη σήμερον ὁ σκοπὸς οὗτος καὶ ἅπαντες οἱ ἄνθρωποι διενεμήθησαν μεταξύ των ἐξίσου τόν τε πλοῦτον καὶ τὴν γῆν, ἀρχίζουν δὲ ἅπαντες ἐργασίαν· τότε ὁ μὲν τεχνίτης π.χ. ἂν δὲν εἶνε ὀ-κνηρὸς θὰ ἐργάζηται ὅλην τὴν ἡμέραν καὶ μόλις ἡ ἀμοιβὴ τοῦ κόπου του θὰ τὸν ἀρκῇ πρὸς συντήρησιν· θὰ ἐργάζηται δὲ καὶ ὁ ἰατρὸς π.χ. ἡ δὲ ἀμοιβή του θὰ εἶνε δεκαπλασίων καὶ πεντηκονταπλασίων τῆς τοῦ τεχνίτου. Ἐπόμενον λοιπὸν εἶνε ὅτι μετά τινα καιρὸν ὁ ἰατρὸς θὰ σχημα-τίσῃ περιουσίαν καὶ βαθμηδὸν πλοῦτον, ἐνῷ εἰς τὸν τεχνίτην οὐδὲν θὰ περισσεύ-σῃ· ὥστε ἰδοὺ πάλιν ὁ εἷς πλούσιος καὶ ὁ ἄλλος πτωχός.

Ἐν τοσούτῳ ἡμεῖς ἀσπαζόμεθα καθ'-ὅλα τὰς καλὰς ἰδέας τοῦ « Ἄρδην » καί τοι πρὸς τὸ παρὸν ἀπραγματοποιήτους.

Ἡ συνδρομὴ τοῦ « Ἄρδην » κατὰ μῆνα ἐκδιδομένου εἶνε μόνον φρ. 4. Οἱ βουλό-μενοι ἀποταθήτωσαν εἰς τὸ γραφεῖόν μας.

ΥΣΤΑΤΗ ΩΡΑ.

Καθ' ἣν στιγμὴν τὸ φύλλον μας ἐκτυποῦται ἀπαίσιον διεδόθη ἄγγελμα ὅτι ἡ Α. Πανιερότης εὑρίσκεται ἐν οὐχὶ εὐαρέστῳ καταστάσει.. Δεινὴ διὰ τὴν νῆσον συμφορά!!! Φαίνεται ὅτι ἡ φαινομενικὴ βελτίωσις περὶ ἧς ἀνωτέρω εἴπομεν προήρχετο ἐκ τῆς μεγάλης τοῦ ἀσθενοῦς ἐξαντλήσεως, καθ' ἣν δὲν αἰσθάνεται πλέον τὰς προ-σβολὰς τῆς ἀποτροπαίου νόσου.

Φίλε συντάκτα τῆς Σάλπιγγος.

Ὅταν ἰδωμεν τρεχούσας ἀνὰ τὴν πόλιν τὰς ἀμάξας τὰς ἀθροιζούσας δῆθεν τὰς ἀκαθαρσίας τῆς πόλεως μὲ κίνδυνον νὰ καταπατήσουν τινὰ γέροντα ἢ παιδί, τότε διὰ τοῦ ἤχου τοῦ κώδωνος αἰσθανόμεθα τὴν ὕπαρξιν τοῦ Δημαρχείου (δὲν ἐχρειάζετο κουδοῦνι). Ὅταν ἰδωμεν τοὺς σκουπιστὰς καθ' ἣν ὥραν γέμουν οἱ δρόμοι ἀπὸ ἀνθρώπους νὰ σκουπίζουν δῆθεν τοὺς δρόμους, δηλαδὴ νὰ εἰσάγουν διὰ τῆς βίας εἰς τοὺς πνεύμονας τῶν ἀνθρώπων τὰς σκόνας καὶ νὰ καθίζουν ἐπὶ τῶν ἐνδυμάτων των τὰς ἀκαθαρσίας, αὗται κατανοοῦν τὸ δεῖγμα τῆς ὑπάρξεως τοῦ Δημαρχείου. Ὅταν προστιμισθῇ τις διότι δῆθεν προὐξένησεν ἀκαθαρσίας εἰς τινα ὁδόν, ἀποδεικνύεται ὅτι ζῇ τι ὅπερ καλεῖται Δημαρχεῖον. Ἐὰν ὅμως ἐξετάσωμεν ἐὰν ὑπάρχῃ καθαριότης εἰς τὴν πόλιν, ὥτότε μὰ τὸν κύνα ἐν ἀπορίᾳ ἐρωτῶμεν: ὑφίσταται Δημαρχεῖον; Μά τότε δύναταί τις νὰ μᾶς εἴπῃ, ἄφοῦ ὁμολογεῖς ὅτι ὑπάρχουν ἅμαξαι, σκουπισταὶ, καὶ ἐπιβλέψεις, πῶς δὲν ὑπάρχει καθαριότης; Ρίψατε ἕν βλέμμα καὶ τότε κατακρίνατέ με ἂν λέγω ψεῦδος. Αἱ ἅμαξαι περιφέρονται, καὶ τὸ βάρος των τὸ αἰσθάνεται τὸ Δημαρχιακὸν ταμεῖον, ἀλλὰ κυττάξετε ἐδῶ δεξιά... καὶ ἐδῶ ἀριστερά... καὶ παρέκει ἐμπρός σας... εἶνε ποσκούπιδα τῶν οἰκιῶν τὰ ὁποῖα αἱ ἅμαξαι ἂν περάσουν αὔριον ἀπ' ἐδῶ θὰ τὰ λάβουν καὶ σήμερον θὰ βρωμοῦν ὅλ' ἡμέρα μέσα εἰς τὸν ἥλιον καὶ ἕκαστον ἀγγεῖον θὰ ἔχῃ ἐπισκέπτας 3—4 σκύλλους οἱ ὁποῖοι χάριν ἐκλογῆς θὰ τὰ ἁπλῶσουν κατὰ γῆς ἐντὸς τοῦ δρόμου. Παρατηρήσατε ἐδῶ; ἐσκουπίσθη πρὸ ὀλίγου ἀλλὰ κάθε τρία τέσσαρα βήματα ἀσκούπιστα βλέπεις ἕν σύρμα τῆς σκούπας, διότι ὁ σκουπιστὴς πρέπει νὰ τελειώσῃ ὀργήγορα νὰ ἀναπαυθῇ· τὰ δὲ κόπρα τῶν ζώων σκορπίζονται ἁπλῶς. Τίς ὁ ἐπιβλέπων εἰς αὐτά; Οὐδείς. Παρατηρήσατε ἐδῶ εἰς τὴν ὁδὸν αὐτήν... εἶνε ἡ ὁδὸς ἥτις φέρει τὴν τιμὴν νὰ ἔχῃ ἐν ἑαυτῇ τὸ κατάστημα ὅπερ καλεῖται Δημαρχεῖον. Τὰ νερὰ αὐτὰ τὰ λιμνάζοντα χύνονται ἐν αὐτῇ ταύτῃ τῇ ὁδῷ ἥτις ὡς βλέπετε καταντᾷ ὡς ἐκ τούτου ἀδιάβατος· τρέχουν δὲ καὶ λαμβάνουν τὴν στενὴν ὁδὸν «κουμανδαριῶν» ἣν καταντοῦν ἐπίσης ἀδιάβατον· λαμβάνουν τὴν πρὸς τὴν θάλασσαν διεύθυνσιν ἐκεῖ δὲ ἔξωθεν τοῦ καταστήματος τοῦ Κ. Χ. Ταβέλη χύνονται ἐν μέσῃ τῇ ὁδῷ καὶ ἄλλα νερὰ ἀκάθαρτα τὴν ἀκαθαρσίαν τῶν ὁποίων σᾶς γνωστοποιεῖ ἡ μύτη, ἂν δὲν πάσχητε ἀπὸ συνάγχην. Τίς ὁ ἐπιβλέπων; Οὐδείς. Καὶ ὅμως ταῦτα πάντα τὰ βλέπομεν ὅλοι καὶ τὰ αἰσθανόμεθα καὶ πρὸ πάντων τὰ αἰσθάνεται τὸ δυστυχὲς Δημαρχιακὸν ταμεῖον.

Ταῦτα πάντα ἀληθῆ ἀληθέστατα, πραγματικά, ἐθεώρησα καὶ θεωρῶ καλὸν νὰ δημοσιεύωνται παρακαλεῖσθε δὲ, ἂν τὰ ἐγκρίνητε, νὰ τὰ δημοσιεύσητε εἰς προσεχὲς τῆς «Σάλπιγγος» φύλλον ἧς τὴν ἐμφάνισιν εἰλικρινῶς χαιρετίζομεν,

Εἷς πολίτης.

Λεμησσῷ 18 Νοεμβρίου 1886.

ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
(ἐκ πόλεώς τινος),

Κύριε Συντάκτα.

Ἀπαντήσατε παρακαλῶ εἰς μίαν ἑκάστην ἐκ τῶν ἑξῆς ἐρωτήσεών μου.

— Τί σημαίνει ὅταν τις τὸ πρωΐ ἐρωτᾶται, «πῶς ἔχετε κύριε» καὶ ἀπαντᾷ «μακρὰν ἀπ' ἐμοῦ» τὸ δὲ δειλινὸν ἐρωτᾷ αὐτὸς τὸν πρῶτον «πῶς ἔχετε κύριε»;

Ἀπ. Σημαίνει ὅτι μὲ ἄλλα μυαλὰ ἦτο τὸ πρωΐ καὶ μὲ ἄλλα τὸ δειλινόν· δὲν χρειάζεται μεγάλος νοῦς νὰ τὸ ἐννοήσῃ.

— Τί σημαίνει ὅταν τις ὑπύσχεται νὰ νυμφευθῇ νεάνιδά τινα· πέρις τῆς ὁποίας κλωθογυρίζει πολὺν καιρὸν καὶ ὅμως πάντοτε ἀναβάλλει τοῦτο καὶ ποτὲ δὲν τὸ ἐκτελεῖ;

Ἀπ. Σημαίνει ὅτι ὁ τοιοῦτος δὲν εἶνε ἄξιος νὰ ἔχῃ γυναῖκα.

— Τί σημαίνει ὅταν τις ἐνώπιόν σου προσποιῆται τὸν φίλον καὶ ἐν ἀπουσίᾳ σου σὲ περιγελᾷ;

Ἀπ. Σημαίνει ὅτι ὁ τοιοῦτος εἶνε ἀνάξιος φιλίας.

— Τί σημαίνει ὅταν τις δὲν σοι ἀπαντᾷ εἰς τὸν χαιρετισμόν;

Ἀπ. Σημαίνει ὅτι εἶσε ἕνας ζωῦλος ἂν ἐπιμένῃς νὰ χαιρετίζῃς πάντα ἄνθρωπον καὶ νὰ ἔχῃς τὴν ἀξίωσιν νά σοι ἀπαντᾷ. Ἴσως ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος βυθυσμένος εἰς σκέψιν τινὰ δὲν σ' ἐπρόσεξεν. Ἢ μήπως θέλεις ὥστε ἅμα φανῇς ἐν ἕνα δρόμον ὅλοι οἱ διαβάται νὰ ἔχουν τὸ βλέμμα των ἐστραμμένον πρὸς ἐσέ;

« Φλόξ. »

16 Νοεμβρίου 86.

Τῇ συντάξει τῆς Σάλπιγγος.

Ἀνεφάνη λοιπὸν καὶ πάλιν ἡ «Σάλπιγξ» αἰ; τῇ εὐχόμεθα τὰ βέλτιστα. Ἡ ἐμφάνισίς της εἶνε βέβαιον ὅτι ταράττει πολλῶν τὰ κύκλα καὶ προσβάλλει τὰ νεῦρα, ἀλλὰ φίλε μου "πρόβαινε θαρραλέως ἐν τῷ προγράμματι ὅπερ ἀπ' ἀρχῆς διεχάραξας, καὶ ἄφες κατὰ μέρος ἐκείνους οἵτινες φρονοῦν ὅτι εἶνε ἐντροπὴ νὰ λέγηται τὸ μὲν καὶ νὰ δημοσιεύηται τὸ δέ. Ἐκεῖ' ὅπερ εἶνε ἐντροπὴ νὰ λέγεται, εἶνε μεγαλειτέρα ἐντροπὴ νὰ πράττεται, καὶ ἐκεῖνοι οἵτινες δὲν θέλουν νὰ δημοσιεύονται τὰ τοιαῦτα, ἐπιθυμοῦν φαίνεται νὰ γίνωνται πάντοτε καὶ νὰ μὴ ἐκλείψωσι ποτέ. Εἰς μέρη ὅπου ὁ ἀμαθὴς λαὸς οὐδένα ἔχει διδάσκαλον ὁ τύπος ἀναπληροῖ τοῦτον. Πρόβαινε λοιπὸν κατὰ τὸ σύστημά σου καὶ πάτασσον σκληρῶς κατὰ κόρρης πᾶσαν μοχθηρίαν ῥαδιουργίαν, ἀτιμίαν, κακεντρέχειαν, ἀδικίαν κλ. ἀφεὶς κατὰ μέρος τὴν συνήθη σου ἠπιότητα.

Ἔρρωσο.

Λάρναξ 17 Νοεμβρίου 86.

Σ.Σ.— Ἐπιθυμεῖ φαίνεται ὁ φίλος νὰ ἰδῇ κατὰ πόσον μᾶς πάγει τὸ βένετον βραλοῦδι κ' ἡ τζιβέρα 'ς τὸ χέρι.

ΜΥΘΟΣ

Δύο φίλοι ἕνα βράδυ περπατοῦσαν
καὶ διὰ τὰς ὑποθέσεις των ὡμίλοῦσαν,
Ὅτ' ἔξαφν' ἀπὸ μιὰ μεριὰ
Γαυγίζοντας ἕνα σκυλὶ ἐρρίχθηκε μ' ὁρμή·
Ἔπειτα δεύτερο καὶ τρίτο, καὶ σὲ μιὰ στιγμὴ,
Σκυλιὰ συνάχθηκαν καμμιὰ πενηνταριά.
Ὁ ἕνας τότ' ἐζήτησε μὲ πέτρα νὰ τὰ διώξῃ
ὁ ἄλλος πλὴν δὲν ἄφησε τὸ χέρι του ν' ἀπλώσῃ.
« Μὲ πέτραις τὰ γαυγίσματα, εἶπε, δὲν ἐμποδίζεις·
τοὺς σκύλλους μάλιστα μ' αὐτὸ πολὺ τοὺς ἐρεθίζεις·
Πᾶμε, καὶ σὺ τὴν φύσιν των δὲν τὴν πολυγνωρίζεις»
Πραγματικῶς· μόλις ἀπομακρύνθησαν οἱ φίλοι
καὶ σιγὰ σιγὰ ἡσύχασαν οἱ σκύλοι.

Τῶν φθονερῶν ἡ ἄτιμος ἀγέλη,
Ὅ τι καὶ ἂν ἰδῇ αἰώνια γαυγίζει·
Ὅμως προχώρει σύ· αὐτὸ μὴ σ' ἐμποδίζῃ·
Θὰ βωβαθῇ· θέλει καὶ δὲν θέλει.

Ἀφιεροῦται τοῖς ῥθογεροῖς.

ΕΜΠΟΡΙΚΑ

Κρασία παλαιά—ἐλλείπουσι.
Κρασία νέα Γρ. 120—175 τὸ γομάρι
Ῥακὶ σοῦμα 19 βαθ. παράδες 75—77 ἡ ὀκά
Σταφίδες βρασταὶ » 50—55 »
Σταφίδες ξηραὶ » 60—70 »
Χαρούπια Γρ. 111—112 τὸ Χαλ. καντ. παραδωτέα εἰς τὸ πλοῖον.
Σῖτος Γρ. 29-32 λιανικῶς τὸ κοιλόν.
Κριθὴ 12-14 » »
Μὲ λίραν γρ. 192.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

ΕΠΑΡΧΙΑΚΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΛΕΜΗΣΣΟΥ.

Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεως τῆς ἀποβιωσάσης Χατζῆ Ἀννεζοῦς ἐξ Ἁγίας Φυλάξεως.

Προσκαλοῦνται οἱ δανεισταὶ τῆς ἐν Ἁγίᾳ Φυλάξει ἀποβιωσάσης Χατζῆ Ἀννεζοῦς, ὅπως παρουσιασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ ἐντεῦθα Ἐπαρχιακοῦ Δικαστηρίου καὶ δηλώσωσιν τὰ δάνεια αὐτῶν πρὸ ἢ κατὰ τὴν 31ην Δεκεμβρίου 1886, καθόσον τότε θέλει γίνει ἡ διανομὴ τῆς κληρονομίας.

Ἐν Λεμησσῷ τῇ 19 Νοεμβρίου 1886.

Ὁ πρωτοκολλιστὴς
Π. ΚΑΡΛΕΤΤΗΣ.

ΤΗΣ « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » ΕΠΙΣΤΑΤΟΥΣΙΝ

Ἐν Λευκωσίᾳ ὁ Κύριος Μ. Χ. Τύμβιος
Ἐν Λάρνακι ὁ Κύριος Μ. Ὀρφανίδης.
Ἐν Βαρωσίοις ὁ Κύριος Γ. Παντελίδης.
Ἐν Κερινείᾳ ὁ Κύριος Δ. Γ. Δημητριάδης.
Ἐν Καρπασίῳ ὁ Κύριος Δ. Ἡλιάδης διδάσκαλος Λιοναρίσσου
Ἐν Λευκάροις ὁ Κύριος Μ. Ἱερωνυμίδης, Κωμοδίκης.

ΕΝ ΔΕ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟ

Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ὁ Κύριος Χ. Κυζίδης.
Ἐν Καΐρῳ ὁ Κύριος Ἰω. Κ. Γεωργιάδης.
Ἐν Πόρτ Σαΐδ ὁ Κύριος Α. Μαυρομουστάκης.
Ἐν Τάντᾳ ὁ Κύριος Ἀριστείδης Λοΐζου.

Τὸ τυπογραφεῖον « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ » δέχεται πᾶσαν παραγγελίαν πρὸς ἐκτύπωσιν διαφόρων ἐγγράφων, γραμματίων, προσκλητηρίων, ἐπισκεπτηρίων, κλ. κλ. τὰ ὁποῖα ἐκτελεῖ τάχιστα καὶ κάλλιστα διὰ στοιχείων λαμπρῶν καὶ διαφόρων εἰς οἱανδήποτε εὐρωπ. γλῶσσαν, καὶ εἰς τιμὰς συγκαταβατικάς.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου « ΣΑΛΠΙΓΓΟΣ »